

Massimiliano Caldi dyrygent

Urodzony w Mediolanie, jest pierwszym dyrygentem gościnnym Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku oraz pierwszym dyrygentem gościnnym Śląskiej Orkiestry Kameralnej. W latach 2006-2010 pełnił funkcję kierownika artystycznego Śląskiej Orkiestry Kameralnej w Katowicach. W latach 1998-2009 był także pierwszym dyrygentem Orkiestry Kameralnej Milano Classica.

Jest laureatem pierwszej nagrody na VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach w 1999 roku. Obecnie działa na polu muzyki operowej, jak i symfonicznej, głównie we Włoszech i Polsce.

W Polsce regularnie koncertuje z Filharmonią Śląską, a ze Śląską Orkiestrą Kameralną brał udział w niektórych z najbardziej znanych polskich festiwali, m.in. w Łąncucie, Mikołowie, Krakowie i Górnośląskim Festiwalu Sztuki Kameralnej Ars Cameralis Silesiae Superioris. Na zaproszenie Antoniego Wita w styczniu 2010 ze Śląską Orkiestrą Kameralną wystąpił na estradzie Filharmonii Narodowej. W Nowy Rok 2009 na tej estradzie poprowadził Orkiestrę Teatru Mazowieckiego. Regularnie współpracuje z Filharmonią Łódzką im. Artura Rubinsteina, w której m.in. ze swoim przyjacielem, wiolonczelistą Dominikiem Połóńskim prezentował muzykę Olgi Hans. W stulecie urodzin Nino Roty koncertował w filharmoniach: Narodowej, łódzkiej, gdańskiej i krakowskiej. Wśród polskich orkiestr, prowadził Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia w Warszawie, NOSPR w Katowicach, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus, orkiestry symfoniczne w Katowicach, Krakowie, Szczecinie, Gdańsku, Rzeszowie, Koszalinie, Toruniu i Jeleniej Górze. Współpracuje ściśle z Ambasadą Włoską w Warszawie oraz z Instytutem Kultury Włoskiej w Warszawie i Krakowie.

We Włoszech współpracuje z Valle d'Itria Festival, Stowarzyszeniem Serate Musicali w Mediolanie i Maggio Musicale Fiorentino i regularnie pracuje nad muzycznymi programami teatrów w Novarze, Bolonii i Mantui. W Europie występował w salach koncertowych Wiednia, Linzu, St Petersburga, Amsterdamu, Baden-Baden, Bonn, Frankfurtu, Mannheim i Szeged. Dyrygował też w Izraelu, Brazylii i Chile.

Operowe dzieła, które prowadził od 1991 r. to m.in.: Orfeusz i Eurydyka Glucka, Cyganeria Pucciniego, Salome Straussa, Rigoletto, Traviata i Trubadura Verdiego, Così fan tutte i Wesele Figara Mozarta, Rapsodia Satanica i Cavalleria Rusticana Mascagniego, Cyrulika sewilskiego Rossiniego, Normę Belliniego, Carminę Buranę Orffa, I Due timidi i La notte di un nevrastenico Roty. W 2011 roku, po 150 latach wykonał w Krakowie operę Józefa M.K. Poniatowskiego Piotr Medyceusz. Przyczynił się do ponownego przypomnienia dziewiętnastowiecznych oper Don Bucefalo i Re Lear Cagnoniego, prowadząc ich przedstawienia w Martina Franca podczas Valle d'Itria Festival w latach 2008-2009. Zwrócił się także ku operze współczesnej, dyrygując prapremierami m.in. Peter Uncino Tutina, Nevebianca Betty i La zingara Guerrera Nicoliniego.

Firma Dynamic wydała CD z Salome, Don Bucefalo i Re Lear, nagranych pod batutą Massimiliana Caldiego. W roku 2009 DUX opublikowała płytę Little Big Music z utworami B. Brittena, G. Holsta, W. Lutosławskiego i W. Kilara nagranych wspólnie ze Śląską Orkiestrą Kameralną.